

Van de grootstedelijke studentencorpora had *F.Q.I.* weliswaar de institutionele vormgeving grotendeels overgenomen, de inhoudelijke invulling verschilde enorm.⁵⁹ Enkele voorbeelden kunnen dat verduidelijken. Zo bestonden er geen disputen onder *F.Q.I.* In de corpora waren disputen kleine, niet cultureel georiënteerde organisaties die zich onder het corps organiseerden. De onderlinge rivaliteit tussen disputen - bijvoorbeeld door het aantrekken van de meest veel belovende aspirant-corpsleden of de kandidaatstelling voor de senaat - versterkte de eigen organisatie van de reguliere corpora. Een te sterke rivaliteit tussen de disputen werd voorkomen door de gezamenlijke culturele activiteiten.⁶⁰ Het Kamper corps was door het kleinere ledental minder geschikt voor verschillende disputen, maar bovendien konden de docenten rivaliteit tussen de studenten over het algemeen niet waarderen.⁶¹

Verder bestond er geen sociëteit in Kampen. De sociëteit was een min of meer autonome gelegenheid ten opzichte van het universiteitscorps en functioneerde in de praktijk vooral als stamcafé.⁶² Vrouwen konden geen lid worden en zelfs tijdens feestelijke gebeurtenissen, waarbij de burgerij was uitgenodigd op de sociëteit, werden er onder geen voorwaarden vrouwen toegelaten. Wel bestonden er vaak verschillende corpslegenden aangaande de toelating van prostituees op 'kroegjolen'. Hoewel dat meer legende dan realiteit was, was het wel gebruikelijk seksuele relaties met vrouwen uit lagere klassen te onderhouden, terwijl men zich tegelijkertijd van seksueel verkeer met de eigen verloofdes onthield.⁶³ Op *F.Q.I.* werd de omgang met vrouwen juist gekenmerkt door een zekere preutsheid. Toen een aantal dames in de vergadering van *F.Q.I.* het door hun vervaardigde vaandel binnenbracht, sprak de notulist, volgens enkele leden wel erg frivool, slechts over de aangename verkoeling die 'het ruisen der jurken' bracht.⁶⁴

Ondanks het verschil in sociale herkomst is de uitwerking van het corpslidmaatschap goed vergelijkbaar. Dat leverde bij beiden namelijk zowel sociaal als cultureel kapitaal op.⁶⁵

Een analyse van de leesverenigingen van het Kamper corps en het Groningse studentencorps *Vindicat atque Polit* bevestigt het inhoudelijke verschil. Op *F.Q.I.* werden vooral de Reveildichters - Bilderdijk en Da Costa - en de zogeheten domineedichters - onder andere Ten Kate, Beets en Ter Haar - gelezen.⁶⁶ Hoewel dergelijke werken ook in Groningen aanwezig waren, werden andere auteurs veel meer gelezen. Het meest sprekend was de positie van de Tachtigers. In het leesgezelschap te Groningen blijken al hun belangrijke titels ruim voorradig. Maar ook de Franse naturalisten en symbolisten namen een belangrijke plaats in.⁶⁷ Dat terwijl het aanwezige werk van bijvoorbeeld de naturalist Zola, in brede kring voor velen eerder pornografisch dan vernieuwend was.⁶⁸ Voor de

⁵⁹ De grootstedelijke studentencorpora zijn op hun beurt niet in de eigenlijke zin genootschappelijk, maar hadden voor hun vormgeving wel geput uit de genootschapcultuur.

⁶⁰ Hagendijk, *Studentenleven*, 45-50.

⁶¹ Een voorbeeld daarvan is de (tijdelijke) opheffing van het studentencorps door de docenten in 1879, na een intern conflict. Een voorval wat zelfs de landelijke synode haalde. Zie: Boerkool, *Sola Gratia*, 70; GAK, Collectie 'F.Q.I.', Inventarisnummer 2 (4-6-1879, 23-6-1879 en 26-6-1879) en GAK, Collectie 'F.Q.I.', Inventarisnummer 3 (13-10-1879).

⁶² Bos, D.J., *In dienst van het koninkrijk. Beroepsontwikkeling van Hervormde predikanten in de 19^e eeuw* (Amsterdam 1999) 184-189.

⁶³ Hillige, 'Studentencorpora', 104-105.

⁶⁴ GAK, Collectie 'F.Q.I.', Inventarisnummer 3 (29-4-1896). De bijeenkomsten van *F.Q.I.* werden gehouden in een zaal van de Theologische School.

⁶⁵ Door het corpslidmaatschap bouwden de studenten een sociaal netwerk op. Bovendien raakten zij tegelijkertijd vertrouwd met de diverse cultuuruitingen in die kring. Zie: Hillige, 'Studentencorpora', 104-105.

⁶⁶ GAK, Collectie 'F.Q.I.